01/05/2021

ΒΟΛΟΣ: Με το βλέμμα στραμμένο στους ανθρώπους που πονούν

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Δημητριάδος Ιγνάτιος: «Μια προσευχή για εκείνους που χάσαμε τον καιρό της πανδημίας» – Με συγκίνηση εψάλη ο Επιτάφιος Θρήνος στον Βόλο

Σε κλίμα βαθειάς συγκίνησης και με τον νου στραμμένο στους ανθρώπους που πονούν και υποφέρουν στο κρεββάτι του πόνου, όσο και στους ιατρούς και στους νοσηλευτές, που δίνουν μαζί τους την μάχη για τη ζωή, τελέστηκε απόψε στον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Βόλου η Ακολουθία του Επιταφίου Θρήνου. Χοροστάτησε ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος, παρουσία της Υφυπουργού Παιδείας κ. Ζέττας Μακρή, των Βουλευτών Μαγνησίας κ.κ. Χρήστου Μπουκώρου και Κώστα Μαραβέγια, της Αντιπεριφερειάρχου Μαγνησίας κ. Δωροθέας Κολυνδρίνη και ικανού αριθμού πιστών, στο πλαίσιο των μέτρων για την προστασία της δημόσιας υγείας.

Με την έναρξη των Εγκωμίων το ιερό κουβούκλιο του Επιταφίου μεταφέρθηκε στον προαύλιο χώρο του Ναού και τοποθετήθηκε επί ειδικής εξέδρας, απ' όπου συνεχίστηκε η ακολουθία του Όρθρου του Μεγάλου Σαββάτου. Τον Θείο Λόγο κήρυξε ο κ. Ιγνάτιος, ο οποίος τόνισε ότι «απόψε η Εκκλησία λαμπροφορεί, παρά το γεγονός ότι ψάλλουμε Επιτάφιο Θρήνο, γιατί ο θρήνος αυτός δεν οδηγεί στο τίποτα και στο μηδέν, αλλά μέσα από αυτόν διατρανώνεται η ελπίδα, που γίνεται βεβαιότητα, ότι δεν υπάρχει θάνατος... Ο Χριστός βάδισε εκούσια προς το Πάθος και την Σταύρωση και οι διώκτες του πίστευαν ότι, με τον τρόπο αυτό, θα Τον οδηγούσαν στο τέλος του. Πολλοί, μέχρι σήμερα, πίστεψαν ότι θα φέρουν ένα τέλος στην πίστη στον Χριστό, αλλά διαψεύστηκαν παταγωδώς... Ο Χριστός μόνος βαδίζει το εκούσιο Πάθος και δεν αρνείται να ολοκληρώσει την αποστολή Του, να φέρει ένα τέλος στον Άδη και στον θάνατο...».

Ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στον συγκλονιστικό διάλογο μεταξύ των δύο συσταυρωθέντων ληστών, από τον οποίο «ο ένας νιώθει ότι δίπλα του σταυρώνεται Εκείνος που μπορεί να του χαρίσει το δώρο της άφεσης των αμαρτιών. Βιώνει εσωτερικό συγκλονισμό, καθότι συνειδητοποιεί ότι η ελπίδα δεν έχει χαθεί γι' αυτόν. Ο Κύριος δέχεται την μετάνοιά του και τον καθιστά τον πρώτο οικήτορα του Παραδείσου. Ο άλλος παρέμεινε αμετανόητος, είχε κυριευθεί ήδη από την απελπισία κι έχασε την ευκαιρία της σωτηρίας».

Ο κ. Ιγνάτιος μίλησε για την ταφή του Κυρίου, «που, όμως, είναι πρόσκαιρη. Ο Άδης δεν μπορεί να κρατήσει την πηγή της ζωής. Ο Δημιουργός δίδει το μήνυμα της σωτηρίας στους κεκοιμημένους, οι οποίοι, πλέον, γεύονται την προοπτική της Αναστάσεως».

Στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στην δοκιμασία που βιώνει η κοινωνία μας και η ανθρωπότητα επί ένα και πλέον έτος: *«όλοι μας βρεθήκαμε σε μια πορεία μοναχική, όπου αναμετριόμαστε, ανά πάσα στιγμή, με τον εαυτό μας, για να μην απελπιστούμε, με το θέλημά μας, για να μη χάσουμε αυτά που θεωρούσαμε δεδομένα στη ζωή μας, θυσιάζοντας τα δικαιώματά μας υπέρ των άλλων. Κληθήκαμε, ως κοινωνία, να ενώσουμε δυνάμεις για ν' αντιμετωπίσουμε την κατάσταση και φθάσαμε σ' ένα μεταίχμιο από το οποίο όλα εξαρτώνται, για να ξαναβρούμε τις ζωές μας. Αυτό, όμως, προϋποθέτει, ακόμα, το πνεύμα της θυσίας και της προσφοράς. Ο Χριστός επιτρέπει τις δοκιμασίες στη ζωή μας, για να αποκτήσουμε ταπεινό φρόνημα, γιατί πιστέψαμε ότι η επιστήμη και η τεχνολογία μας έλυσαν όλα τα προβλήματα και ήρθε ο αόρατος εχθρός να μας θυμίσει ότι ανήκουμε στο ανθρώπινο γένος και έχουμε διαρκή ανάγκη από το έλεος του Θεού. Ο Θεός μας χαρίζει την επιστήμη, για να δοθεί η απάντηση, με το εμβόλιο, σ' αυτή την πανδημία. Γι' αυτό, να επιδείξουμε εμπιστοσύνη και να μην αφήσουμε την καχυποψία να φωλιάσει στον νου μας. Ως Εκκλησία, κάναμε το καθήκον μας. Πήραμε τολμηρές αποφάσεις, γιατί θέλουμε να συμβάλουμε στην υπέρβαση της δοκιμασίας... Έρχεται η ώρα της χαράς και της νίκης, αδελφοί, γιατί καταργήθηκε ο Άδης και νικήθηκε ο θάνατος. Να κρατήσουμε μέσα μας την εμπειρία αυτής της Μεγάλης Εβδομάδος, έχοντας βεβαία την ελπίδα ότι η νίκη είναι κοντά».*

Τέλος, ο Σεβασμιώτατος κάλεσε τον λαό μας να προσευχηθεί «για τους αδελφούς μας που δοκιμάζονται από την πανδημία στα νοσηλευτικά ιδρύματα της πατρίδας μας, για το ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό, που δίνουν την μάχη για την ζωή, αλλά και για εκείνους που χάσαμε τούτο τον καιρό της μεγάλης δοκιμασίας. Κάποιοι δεν μπορούν να είναι μαζί μας. Τουλάχιστον, ας τους αγκαλιάσουμε με τις προσευχές μας».